

храненъ върхъ на нашия боръ. Отначало борътъ страшно се изплаши, но послѣ си помисли: ехъ, какво! — Азъ нели съмъ здравъ, това не е голѣма загуба. Добрѣ само, че не се пропукахъ; тогава никаква цигулка не щѣше да излѣзе отъ мене. . . Щѣхъ да загина, безъ да се науча да пѣя!

Когато бурята мина, дойде въ гората лѣсничехъ съ нѣколко други човѣци. Ай! — колко жалка изглеждаше тя сега, гората! Цѣли дървета бѣха изтрѣгнати издъно и лежаха хвърлени на земята. Клони, прѣплетени и забъркани, отлющени и осакатени . . . Печална картина!

Когато лѣсничехъ видѣ нашия боръ и забѣлѣза, че върхътъ му бѣше прѣчупенъ, извика: